

နီကိုလူးဇင်

သုမုတ်ဝန်းစိမ်း



အခန်း (၁)

နက်နက်နီ ခြေလှမ်းတွေ သွက်နေသည်။

မမဂျယ်လီ တည်ထောင်ထားသော ပုဂ္ဂလိကစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး
မှ တာဝန်ခံမလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

လှပသော..။

အိစက်သော..။

ချောမောသော..။

မြင်သူငေးကြည့်လောက်အောင် ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေး။

မမဂျယ်လီက အထူးတာဝန်ရှိသည် ဟူ၍ သူမ ဟန်းဖုန်းကို လှမ်းဆက်သဖြင့် အရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နက်နက်နီ ဝါသနာပါလွန်းသော အလုပ်ဖြစ်၍ တာဝန်တစ်ခုကို ပေးအပ်လာလျှင် ဘယ်တော့မှ မညည်းညူတတ်ခဲ့ပေ။

စွမ်းစွမ်းတမံ ကြိုးစားခဲ့သည်။

သူမအား ငယ်စဉ်လေးတည်းက ပြုစုပျိုးထောင်လာတာက အဖေပဲ။

ကိုယ်ခံပညာတွေကို ငယ်စဉ်လေးတည်းက သင်ကြားတတ်မြောက်လာခဲ့သော အဖေက နက်နက်နီကိုလည်း သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။

သူမ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝါသနာပါ၍ လေ့ကျင့်ခဲ့၏။

အထူးကျွမ်းကျင်ခဲ့သည် ။

ဖေဖေက ရဲအရာရှိ အငြိမ်းစားဖြစ်နေ၍ နက်နက်နီကို အားပေးကူညီနိုင်၏။

နက်နက်နီ ငယ်စဉ်လေးတည်းက ရဲဝန်ထမ်းဖြစ်တဲ့ အဖေနှင့်အတူ နေထိုင်ကြီးပြင်းလာရ၍ အမှုမျိုးစုံနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သည် ။

ဥပဒေပညာနဲ့ ဘွဲ့ရပြီး လုပ်ငန်းခွင်ဝင်သောအခါ နက်နက်နီ ဝါသနာပါသော အလုပ်ဖြစ်၍ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်သွားရ၏။

နက်နက်နီဘဝမှာ အချစ်ရေး၊အိမ်ထောင်ရေးတွေ မစဉ်းစားနိုင်။

အလုပ်တာဝန်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားတတ်သော မိန်းကလေးဖြစ်နေသည်

။

တာဝန်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြီးသွားခဲ့၏။

တစ်ရံတစ်ခါ

သံယောဇဉ်တွယ်ငြိစရာတွေနှင့်လည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည် ။

အချစ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုကို အလွန်အမင်း မခံစားမိစေရန်တော့ ကြိုးစားနေရ၏။

သူမဘဝကို တစ်သက်လုံး နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်ဖို့ က မလွယ်ပေ။

အိမ်မှာ နေတာမရှိ။

တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတတ်တာမျိုးလည်း ရှိတတ်သည် ။

အိမ်ထောင်ပြုလိုက်လျှင် ထိုကဲ့သို့ အလုပ်တွေကို လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်

။

နက်နက်နီ အချစ်ရေးတွေ ဘာတွေကိုလည်း မစဉ်းစားချင်ပေ။

ခြေလှမ်းတွေ သွက်နေသည် ။

မမဂျယ်လီက အရေးကြီး၍ အမြန်ဆုံးလာခဲ့တဲ့ ။

အေးဂျင့်သို့ ရောက်လာသည် ။

မမဂျယ်လီက နက်နက်နီအား အဆင်သင့်စောင့်နေ၏။

"နက်နက်နီ ရောက်ပြီလား"

နက်နက်နီဆို သူမနာမည်အရင်းတော့ မဟုတ်ပေ။

လုပ်ငန်းမှာ သုံးတဲ့ နာမည်။

နာမည်အရင်းက လမင်းချိုပါ။

"နက်နက်"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"အားတော့နာတယ်ကွယ်၊အလုပ်တစ်ခု ပေါ်လာလို့ "

သူမ....

တာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်ပြီးတာ တစ်ပတ်ပဲရှိသေးသည် ။

ဖြူဖွေးစင်နှင့် ကိုဖျံလေးတို့ ကိုပင် မေ့ပစ်လို့ မရသေးပေ။

ကိုဖျံလေးက သူမအား ဆက်သွယ်လာခဲ့ပေမဲ့ သူမကတော့ မေ့ပစ်ဖို့
ပဲ ကြိုးစားရသည် ။

ကျွန်မ ...

အိမ်ထောင်ပြုလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

ကျွန်မဘဝကို နားလည်မဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူးလေ။

"မမကလည်း နက်နက်ကိုပဲ အားကိုးတော့"

"အားမနာပါနဲ့ မမ၊ နက်နက်ကို ဘယ်လိုတာဝန်မျိုးပဲ ပေးပေး နက်နက် ကျေနပ်ပါတယ်"

တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်သမားတွေကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းဖို့ နက်နက် တာဝန်ယူချင်သည် ။

အုတ်တစ်ချပ် ..

သဲတစ်ပွင့်လောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်...

နက်နက် တာဝန်ယူချင်သည် ။

ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့ နက်နက်က အသင့်ပဲ။

အမြဲတမ်း...

ရွှင်လန်းတက်ကြွနေတတ်တဲ့ နက်နက်ကို မမဂျယ်လီက သဘောကျမိသည် ။

"ဘယ်လို တာဝန်အကြောင်းကိစ္စမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် မမကတော့ နက်နက်နီကိုပဲ သတိရနေမိတာ ပဲကွယ်"

"နက်နက်ကလည်း ပေးအပ်မဲ့ အလုပ်တာဝန်တွေကို ကျေနပ်စွာ မျှော်လင့်နေတာပါ မမ"

"နက်နက် တကယ်တက်ကြွတာပါပဲလား"

"အဟတ်"

နက်နက်ရယ်မိသည် ။ မမဂျယ်လီက နက်နက်ကို တွေ့တိုင်း အမြဲတမ်းချီးမွမ်းနေတတ်၏။

"နက်နက်နီ"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"မမဆီကို မမရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လာတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လုပ်ငန်းတစ်ခု လာပြီးအပ်တယ်ဆိုပါတော့"

"မမမိတ်ဆွေဆိုတာ အတော်လေး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တဲ့ မိတ်ဆွေနော်"

"မမ"

"ဟင်"

"မမ ချစ်သူလား"

မမက နက်နက်နီကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည် ။

"မင်းက တော်လှချည်လား နက်နက်"

"မမနဲ့ ပေါင်းလာတာ ကြာပြီလေ၊ မမက အမြဲတမ်း အလုပ်ထဲမှာ ပဲ စိတ်ကို နှစ်ထားပြီး ယောက်ျားလေးမိတ်ဆွေလည်း ရှိမှ မရှိတာ"

အမျိုးသား တစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေကြောင်း သတင်းရထားသည် ။

"ဟုတ်တယ် နက်နက်၊သူက ကိုနန္ဒတဲ့ ၊ မမနဲ့ ကျောင်းနေကတည်းက တွဲလာခဲ့ကြတဲ့ ချစ်သူ တွေပဲ"

မမဂျယ်လီသည် အလွန်လျှို့ဝှက်စွာနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ။

စကားနည်း၏။

လိုအပ်မှ ပြောဆိုတတ်သည်။ ။

ချောမောလှပသော မမဂျယ်လီသည် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေ၏။

"နက်နက်နီ"

"ရှင်"

"ကိုနန္ဒနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ အမှုပဲ"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"အမှုအကြောင်းမပြောပြခင် မမချစ်သူ ကိုနန္ဒအကြောင်း သိအောင် ပြောပြမယ်"

"ဟုတ်"

"ကိုနန္ဒနဲ့ မမက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ တွေ့ကြတာ"

မမဂျယ်လီလည်း ဥပဒေကျောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

"မမနဲ့ သူ တွေ့ဆုံပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြတယ် နက်နက်"

"ဟုတ်"

"ကိုနန္ဒက အရမ်းချောတယ်၊ အတန်းထဲမှာ ပေါ်ပြူလာဖြစ်တဲ့ ယောကျ်ားပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အရမ်းလည်း ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်"

မမဂျယ်လီက ချစ်သူအကြောင်းပြောတော့ မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေစိုစွတ်နေသည်။ ။

တည်ငြိမ်မှုတော့ ရှိ၏။

အမြဲတမ်း....

တပည့်တပန်းတွေအပေါ် ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်စွမ်းပြီး အေးစက်တည်ငြိမ်စွာ ဆုံးဖြတ်မှု ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ။

"မမတို့ ဘွဲ့ရပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နယ်လုရင်း ဝေးခဲ့ရတယ်။ ကိုနန္ဒက လက် ထပ်ပြီး မိဘတွေရှိတဲ့ ကျောက်မဲကို ပြန်မယ်တဲ့။ မမက ဒီမှာပဲ နေတယ်။ ဥပဒေဝန်ထမ်းလုပ်မယ်ပေါ့။"

ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ မမတို့ လက်မထပ်ဖြစ်ဘဲ ဝေးခဲ့ရတာတဲ့။ ။

"မမနဲ့ ကိုနန္ဒက သိပ်ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေ"

မမအကြည့်တွေက ရီဝေနေသည်။ ။

နှုတ်ခမ်းလှလှလေးက တင်းတင်းလေး စွေကပ်နေသလိုပင်။

"ကိုနန္ဒက နည်းနည်းတော့ အတ္တကြီးတယ်လို့ မမထင်တယ်"

"ရှင်"

"ဒါကြောင့်လည်း မမတို့ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားကြတာပဲ"

မမဂျယ်လီမှာ ချစ်သူရှိနေကြောင်း ဘယ်သူမှ မသိကြပေ။

တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ လည်း မပြောခဲ့။

"လေးနှစ်လောက် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေပြီးမှ မမကို လာပြီး ဆက်သွယ်တယ် နက်နက်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မမကလည်း ကိုနန္ဒက အချစ်ဦးဆိုတော့ မမေ့နိုင်တာ ဝန်ခံပါတယ်လေ"

မမတို့ တွဲနေကြတာ တစ်ပတ်လောက်ပင် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"မမကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့အိမ်တွင်းရေးပြဿနာတစ်ခု ရင်ဖွင့်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ကိုနန္ဒရဲ့ ညီ ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်တဲ့ "

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

အဖြစ်အပျက်တွေက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည် ဟု ထင်မိသည်

။

"ကိုနန္ဒမှာ အစ်မကြီး စန္ဒီက အမွေတွေ အားလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာတဲ့ "

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲနော် မမ"

"အရေးကြီးတာက မောင်သုတရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ပဲတဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့မမ"

"မမစန္ဒီက မောင်သုတကို အမွေမပေးချင်ဘူး၊ ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားပြီး သေစေချင်တဲ့ သဘော ရှိတယ်၊ ပစ်လည်း ထားတယ်လေ"

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ မမရယ်၊အတ္တကြီးလိုက်တာနော်၊အစ်မဖြစ်ပြီး ရက်စက်တယ်"

"အဲဒီအစ်မက ဖအေတူ အမေကွဲလေ၊မိဘတွေ မရှိတော့ အမွေဆိုင်အိမ်ကြီးထဲမှာ အတူနေကြ တာပါ"

ကိုနန္ဒက သူ့မိသားစုအကြောင်းတွေ အရင်က လုံးဝ မပြောခဲ့ဘူး ဟု မမက ပြောသည်။ ။

"အခုတော့ အမှုက တဖြည်းဖြည်း ရှုပ်ထွေး လာပြီတဲ့ ၊သူ့ညီအရင်း သုတအတွက် အကာအ ကွယ် ပေးဖို့ ပါပဲ"

"ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုအကာအကွယ်ပေးရမှာ လဲ"

"မောင်သုတကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ နာစွဲအနေနဲ့ လေ နက်နက်"

"သူနာပြုအနေနဲ့ "

"အင်း အမွေတွေ မခွဲဝေခင် အချိန်လောက်အထိပဲပေါ့"

နက်နက်ကတော့ အေးဂျင့်က ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ။

ဘယ်လိုတာဝန်ပဲ ပေးအပ်ပါစေ လက်ခံရမှာ ပဲ ဖြစ်၏။

"နက်နက်က သူနာပြုသင်တန်းလည်း ဆင်းထားတော့ အလုပ်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မှာ ပါ"

နက်နက် ဘွဲ့ရပြီးတော့ ဆေးခန်းကြီးတစ်ခုက ဖွင့်လှစ်တဲ့ သူနာပြုသင်တန်းကို အပျော်သ ဘော တက်ထားခဲ့သည်။ ။

ဘယ်အရာမဆို တတ်မြောက်ထားအောင် သင်ကြားထားတတ်တာ နက်နက်ရဲ့ အကျင့်တစ် ခုပဲ ဖြစ်၏။

"မောင်သုတကို စောင့်ရှောက်ဖို့ နာစွ်အဖြစ် သွားပြီး လုပ်ရင်း မောင်သုတကို အကာအကွယ် ပေးရမယ်လေ"

ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း မမက ပြောပြသည်။

"ယဉ်ယဉ်လေးပဲ၊တစ်ခါ တစ်ရံ စိတ်မထင်ရင်တော့ ကြမ်းတတ်တယ်"

နက်နက်တွန့် သွားမိသည်။

လူဆိုးလူမိုက် ဒုစရိုက်သမားတွေနဲ့ ပဲ ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်ချင်၏။

အခု...

နက်နက် ရင်ဆိုင်ရမှာ က....

စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်

"မောင်သုတကိုတော့ လောလောဆယ် အိမ်ဖော်မလေး ဂျင်မ က ပြုစုစောင့်ရှောက်နေ တယ်တဲ့ "

"ဂျင်မ"

“အင်း”

"အိမ်ဖော်နာမည်ကလဲ"

"နည်းနည်းတော့ လည်တယ် နက်နက် ဒါကြောင့်လည်း ကိုနန္ဒက စိတ်မချတာပဲ"

"ကိုနန္ဒက ပြုစုပါလား မမ"

"ကိုနန္ဒက တစ်ခါတလေ စီးပွားရေးလည်း လုပ်ရသေးတော့

အချိန်ပြည့် မကြည့်နိုင်ဘူး၊အမိ ကလိုအပ်တာကတော့ မောင်သုတကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ ပဲလေ"

"နက်နက် သဘောပေါက်နားလည်ပါပြီ မမ၊ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပါ့မယ်"

"နက်နက်"

"ရှင်"

"အသေးစိတ်ကိုတော့ ဟိုရောက်မှ လေ့လာပေါ့၊ကိုနန္ဒရဲ့ မိသားစုက အတော်လေး ရှုပ်ထွေး နေတယ်လို့ ပြောနေတယ်"

"နက်နက်က ကိုသုတကို အကာအကွယ်ပေးရုံပဲလား"

"လိုအပ်သလို အကူအညီပေးပေါ့၊မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေ ကျူးလွန် ရင်တော့ သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားပြီး ဖယ်ရှားပစ်ရမယ်"

"နက်နက် နားလည် သဘောပေါက်ပါပြီ မမ"

"မောင်သုတကို ဆေးကုတဲ့ ဆရာဝန်တော့ ရှိတယ်၊မကြာမကြာ လာ ကြည့်ပေးတယ်၊မမစန္ဒီ က ဆေးတောင်ကုမပေးချင်တော့ဘူးတဲ့ "

"သနားစရာပဲနော် မမ"

"အစကတော့ သူ့မိသားစုဆီကို ခေါ်လို့ မမ သဘောမကျခဲ့တာပဲ နက်နက် ပြန်ကြည့်တော့ လည်း ကိုနန္ဒ အရမ်းခံစားနေရမှာ ပဲလို့ တွေးမိ လာတယ်"

"နက်နက် တာဝန်ယူပါတယ်၊မမအတွက်လည်း ကူညီရာရောက်ပါ တယ်နော်"

"တာဝန်တွေ ပြီးဆုံးအောင် ထမ်းဆောင်ပါ နက်နက်၊မိသားစုအမွေ

ကိစ္စတွေ ပြီးသွားရင် မမတို့ လက်ထပ်ကြတော့မယ်"

မမဂျယ်လီ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို နက်နက် ဝမ်းသာအားရ လက်ခံ
မိသည်။ ။

ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ထွေးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတွေ ဖြစ်ပါစေ နက်နက်
ကတော့ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်၏။

"မမအားကိုး ပါရစေ နက်နက်"

"အိုကေ"

နက်နက်...

မသွားခင်..

ကြိုတင် ပြင်ဆင်လေ့ကျင့်မှုတွေ ပြုလုပ်နေရသည်။ ။

*

အခန်း(၂)

မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးအကြောင်း နက်နက်နီကလေးတွေလားမိသည်။ ။

နာမည်ကြီး က တစ်မျိုးကြီးပဲ။

မမဂျယ်လီ ပြောလိုက်တာတော့ အတော်လေးရှုပ်ထွေးတဲ့ အိမ်ကြီး
တစ်အိမ်တဲ့ ။

ကိုနန္ဒနှင့် နက်နက်နီ မဆုံဖြစ်။

ဓာတ်ပုံပဲ ပြလိုက်သည်။ ။

ယောက်ျားပီသစွာ ခန့်ညားချောမောသူတစ်ယောက်ပဲ။

"အမွေကိစ္စတွေ ပြီးတာနဲ့ မမတို့ လက်ထပ်ကြမယ် နက်နက်"

မမတောင် အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်။

နက်နက်တို့ ဘဝတွေက အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အတော်လေး စဉ်းစားကြ
ရသည်။ ။

အိမ်ထောင်ရှင်တွေရဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်မှုတွေကို မရကြ၍ ဖြစ်၏။

ကျရာတာဝန်ကို ယောက်ျားတွေနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထမ်းဆောင်နေရသည်

။

"နက်နက်နီက မောင်သူတရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ပေးဖို့ အတွက်ပဲ"

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးကို သိန်းပေါင်းများစွာနဲ့ ရောင်းဖို့ ညှိနှိုင်း
နေကြတာတဲ့ ။

အမွေတွေ ခွဲကြတော့မည်။

တစ်လအတွင်း အမွေကိစ္စ ပြတ်မှာ ပါဟု မမက ပြောသည် ။

ဒီတစ်ခါ...

နက်နက်နီ ရင်ဆိုင်ရမှာ က လူဆိုးလူမိုက်တွေမဟုတ်။

သိမ်မွေ့နက်နဲတဲ့ မိသားစုတွေ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ဘယ်ကို သွားမှာ လဲ"

"မြသွေးရောင် စံအိမ်"

"ဟင်"

အငှားကား မောင်းတဲ့ ကောင်လေးက အထိတ်တလန့် နှင့် ကြည့်သ
ည် ။

"မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးကို မင်းသိလို့ လား"

"သိတာပေါ့၊ ဒီမြို့မှာ နာမည်ကြီးပဲဟာ၊ အခု အဲဒီမှာ အသုဘဖြစ်နေ
တယ်"

"ဟင်"

ကိုနန္ဒက ဘာမှ မပြောပေ...

နက်နက်နီကိုလည်း မကြိုနိုင်တော့၍ ကိုယ့်အစီအစဉ်နှင့် ကိုယ်လာ

ပါရန်ပဲ ဖုန်းဆက်အ ကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ။

ကျောက်မဲမြို့လေးရဲ့ လှပတဲ့ ရှုခင်းရှုကွက်တွေကိုပင် မခံနိုင်တော့။

"မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးမှာ အသုဘဖြစ်နေတယ် ဟုတ်လား၊ဘယ်သူဆုံးသွားတာလဲ"

"ကိုနန္ဒလေ"

"ဘာ"

"အစ်ကိုလတ်ပေါ့ ကိုနန္ဒတဲ့ "

"ကိုနန္ဒ "

"ဟုတ်တယ် အစ်မ"

"မင်း...မင်းက ဒီစံအိမ်ကြီးအကြောင်းကို သိလို့ လား"

"သိတာပေါ့၊အရင်က ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်ခဲ့တာပဲ၊ အရမ်းဇီဇာကြောင်တဲ့ မိသားစုတွေပဲဗျ"

ရာသီဥတုက အေးစိမ့်နေပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ပူပူလောင်လောင်ကြီး ဖြစ်လာရသည်။ ။

မမအတွက်ပါ။

ကိုနန္ဒဆုံးသွားပြီတဲ့ ။

မဖြစ်နိုင်တာပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်ကတောင် ဖုန်းနဲ့ အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့သေးသည်။ ။

"နက်နက်နီ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စလေးရှိလို့ လာမကြိုနိုင်တော့ဘူး၊ကို

ယ့်အစီအစဉ်နဲ့ ကိုယ်ပဲ လာခဲ့ပါ"

မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"မင်း လူမှားတာလား"

"မမှားပါဘူး၊တစ်မြို့လုံး ပျံနေတာပဲဟာ၊ကိုနန္ဒ ကားအက်စီးဒင့် ဖြစ်ပြီး သေသွားတာ မနက်ကမှ ဗျ"

"ဟင်"

ဒုက္ခပါပဲ...

မမကို ဘယ်လို အသိပေးရမလဲ...

ကိုနန္ဒနှင့် လက်ထပ်ဖို့ ပင် မမ စိတ်ကူးထားပြီးသားဖြစ်သည် ။

"ကိုနန္ဒ ကား အက်စီးဒင့်ဖြစ်လို့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊မနက်ကမှ တစ်မြို့လုံး အုတ်အော်သောင်းနင်းပဲ"

ကိုနန္ဒရယ်...

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ...

"ကိုနန္ဒတို့ အိမ်မှာ က ရှုပ်ထွေးနေတယ်၊လောဘတွေလည်း အရမ်း တက်နေကြတယ်၊ကိုနန္ဒ စိတ်ပူတာက သူ့ညီသုတအတွက်ပဲ"

ကိုသုတရော...

စိတ်ဝေဒနာရှင် ကိုသုတအတွက် အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းသွားပြီလား။

စိတ်ပူသွားမိသည် ။

အမြန်ရောက်သွားချင်မိ၏။

"ဒီမှာ "

"ဗျာ"

"ကိုသုတဆိုတာရော မင်းသိလား"

"သိတာပေါ့၊စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ပဲဗျာ၊အရမ်းသနားဖို့ ကောင်းတယ်၊ကိုနန္ဒ မရှိတော့ ပိုပြီး အကာအကွယ်မဲ့သွားပြီ အစ်မရာ"

ကားမောင်းသမားလေးပင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေပုံပင်။

ကိုသုတ..

မမြင်ဖူးပေမဲ့ ကိုသုတအတွက် နက်နက်နီ စိတ်ပူသွားမိသည် ။

အမြန်ရောက်ချင်နေမိ၏။

"မြသွေးရောင် ကို အမြန်မောင်းပေးစမ်းပါ"

"အစ်မ"

"ဟင်"

"မြသွေးရောင် ကို ဘာကိစ္စသွားမှာ လဲ"

စပ်စုတာကို သဘောမကျသလိုနှင့် နက်နက်နီ မျက်စောင်းထိုးပစ်လိုက်မိသည် ။

"အစ်မအတွက် စိတ်ပူလို့ ပါ မြသွေးရောင်က ရှုပ်တယ်၊အပြင်လူဝင်လာရင် သိပ်မကြိုက်ချင် ကြဘူး"

"အစ်မက နာစ်ပါ၊ကိုသုတအတွက် ကိုနန္ဒက ခေါ်ထားလို့ ပါ"

"ကောင်းပါတယ်အစ်မ၊ သတိတော့ထားပါ၊ကိုသုတက အရမ်းသနားစရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ"

နက်နက် ငြိမ်သက်နေမိသည်။ ။

မမသာ သိရင်...

ဘယ်လို အကြောင်းကြားရမလဲဆိုတာ နက်နက်နီ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ရှေ့မှာ ရောက်တော့မယ်"

"အင်း"

မြို့အစွန်ကျနေသည်။ ။

ကျောက်မဲမြို့လေးသည် ချစ်စရာကောင်းပြီး အေးချမ်းတဲ့ မြို့လေးဖြစ်၏။

ကားလေးက မြို့အစွန်အထိ မောင်းလာသည်။ ။

"အစ်မ"

"ပြော"

"မြသွေးရောင်မှာ ဒေါ်စန္ဒီရဲ့ သား မုဆိုးကြီးသွေးရောင်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်"

ကိုနန္ဒက တခြားမိသားစုဝင်တွေအကြောင်း ဘာမှ မပြောပြခဲ့။

မမဂျယ်လီကလည်း မပြောပေ။

ကိုသွေးရောင်တဲ့ ...

"ကိုနန္ဒတို့ ကိုသုတတို့ ရဲ့ တူပေါ့၊တူနဲ့ ဦးလေးတွေက

အသက်မတိမ်းမယိမ်းပဲ"

သွေးရောင်တဲ့ ...

နာမည်ကြီးကလည်း ...

"သွေးရောင်က စရိုက်အရမ်းကြမ်းပြီး
ဘုဆတ်ဆတ်မာကျောကျောကြီး"

ကားမောင်းဒရိုင်းဘာလေးထံမှ သတင်းတွေ အစုံကြားရသည်။

"သွေးရောင်က ဒေါ်စန္ဒီရဲ့ အရင်ယောက်ျားနဲ့ မွေးတဲ့ သားကြီးပဲ"

"ဟင်"

"နောက်ယောက်ျားနဲ့ မွေးတာက မိန်းကလေး၊ မြကလျာတဲ့ အရမ်း
ခေတ်ဆန်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ အစ်မ"

"မောင်လေးကရော ဘာလို့ အလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်ရတာလဲ"

"အရမ်း ဇီဇာကြောင်လို့ ပါ၊ ကျွန်တော် တစ်နှစ် ကားပဲမောင်းခဲ့တယ်
၊ ဒေါ်စန္ဒီက အရမ်း အဆင့်အတန်းခွဲပြီး မာနကြီးလွန်းတယ်"

နက်နက်နီ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာလုပ်မလဲဆိုတာ ညွှန်ကြားချက် တောင်း
ခံရမယ်။

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးကို မသင်္ကာမိပေ။

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးထဲမှာ မသမာမှုတွေ ရှိနေပြီ ဟု ထင်မိသည်

။

ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်...

ကိုနန္ဒနှင့် သူမ ကိုသုတကို စောင့်ရှောက်ရန် တစ်နှစ်စာချုပ်ချုပ်ခဲ့သ

ည် ။

ထိုစာချုပ်ကို အကြောင်းပြပြီး ကိုသုတအား စောင့်ရှောက်ရမှာ ပဲ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ဟိုမှာ "

သူမ

ကြည့်လိုက်မိသည် ။

ကြီးမားကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံကြီးထဲက အိမ်အနီရောင်ကြီးတစ်လုံး။

"ရဲတိုက်ကြီးလိုပဲနော်"

"တွေ့တာနဲ့ စိတ်ချောက်ချားစရာကြီးပဲနော် အစ်မ"

"အင်း"

"ကျွန်တော့် လိပ်စာ ယူထားနော်၊လိုအပ်ရင် အကူအညီတောင်းပါ"

"ကောင်းပါပြီကွယ်"

ကားမောင်းသမားလေးက လိပ်စာပေးသဖြင့် နက်နက် မှတ်ထားလိုက်သည် ။

မလွယ်ဘူး။

မြသွေးရောင်ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ အနီရောင်တွေပဲ အသုံးပြုထားသည် ။

အနီရောင်ခြံဝင်းကြီးသည် သံပြားတွေနှင့် ပိတ်ထား၏။

အတွင်းကို ဘာမှ မမြင်ရ။

"အစ်မ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်..ရလား"

"ရပါတယ်ကွယ်"

ကားသမားလေး ထွက်သွားသည် ။

အသုဘအိမ်တဲ့ ...

ခြံဝင်းတံခါးကြီးကို အသေပိတ်ထားတော့သည် ။

လူခေါ်ဘဲလ်ကို နက်နက်နှိပ်ပစ်လိုက်၏။

ခြံကြီးထဲမှ လူထွက်လာသည် ။

ဒုက္ခပါပဲ။

နက်နက်ကတော့ ဒီထက်ဆိုးဝါးတဲ့ အခြေအနေမှာ တောင် လှုပ်ရှား
ရုန်းကန်လာ၍ အကြောက်အလန့်တော့ မရှိပေ။

ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားသည် ။

ကိုနန္ဒက သူ့ညီအတွက် အလွန်အမင်း စိတ်ပူခဲ့၏။

အခုတော့...

ညီက ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ အစ်ကိုက အကောင်းကြီးကနေ
ကွယ်လွန်သွားရသည် ။

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ...

မသမာမှုတွေပဲလား...

"တီ.... တီ"

"တီ"

"ဟင်"

သူမဘေးနားမှာ ဂျစ်ကားတစ်စီး ရပ်သွားသည်။ ။

ကားကလည်း ခရီးကြမ်းကို မောင်းလာရပုံပင်။

ရွံ့ဗွက်တွေ တစ်ပုံကြီး ပေကပ်နေသည်။ ။

ကားထဲမှ လူတစ်ယောက် ဆင်းလာ၏။

နက်နက်နဲ့ ရွယ်တူလောက်...

လူငယ်နုငယ်သလောက် မျက်နှာပေါ်မှာ အမွေးအမျှင်တွေနှင့် ကြမ်း
တမ်းခက်ထန်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ။

ကိုသွေးရောင်များ လား..

မြသွေးရောင်ခြံကြီးထဲမှာ ယောက်ျားသုံးယောက်ပဲ ရှိသည်။ ။

ကိုနန္ဒ...

ကိုသုတ..

ကိုသွေးရောင်..

"မင်း ဘယ်သူလဲ"

ရင့်လိုက်တာ..

ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ရွယ်တူလောက်ပဲ ရှိနေမှာ ပါနော်။

"ဟေ့ မေးနေတယ်"

မာလိုက်တာ...

ဒီအိမ်ကလူတွေက အဆင့်အတန်းခွဲခြားတတ်တယ်တဲ့ ။

"ကျွန်မ နက်နက်နီနီပါ၊ဒီအိမ်က ကိုသုတအတွက် သူနာပြုဆရာမပါ"

"ဟင်"

စေ့စေ့ကြည့်သည် ။

နက်နက်နီနီပင် ကျောထဲက စိမ့်သွားပြီး အမြင်ကတ်သွားရ၏။

ဘယ်လိုလူလဲ...

မသင်္ကာတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေက ကြောက်စရာကောင်းနေသည်

။

"လေးလေးနန္ဒ ငှားထားတာလား အမိ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"လေးလေးနန္ဒအကြောင်းရော အမိ ကြားပြီးပြီလား"

"ရှင်"

“ဒီမနက်ပဲ လေးလေးနန္ဒ ကားအက်စီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွား တယ်”

“ရှင်”

နက်နက် သိထားပြီးပြီ။

ဒါပေမဲ့..

မသိဟန်ဆောင်ပြီး တအံ့တသြနှင့် ကြည့်လိုက်မိသည် ။

"ကျွန်မက ကိုသုတအတွက် တစ်နှစ်စာ လခယူထားပြီး စာချုပ်ချုပ်
ထားပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ အမိ၊ အထဲဝင်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူကားသံကြားမှ ခြံစောင့်က တံခါးလာဖွင့်ပေးသည်။ ။

စောစောက သူမ ဖွင့်ခိုင်းတော့ တော်တော်နှင့် လာမဖွင့်ပေ။

ဘယ်လိုလူတွေလဲ..

"အမိ"

"ရှင်"

"အထဲ ဝင်ပါ"

"ဟုတ်"

သူမ အထဲဝင်လိုက်တဲ့ အချိန်တွင် အိမ်ဖော်မလေးတစ်ယောက် ပြေးထွက် လာပြီး ဆီးကြိုနေ သည် ။

"မမက လေးလေးသူတအတွက် နှုတ်လား"

"အင်း"

"ကျွန်မက ဂျင်မပါ၊လေးလေးသူတကို ပြုစုပေးရတဲ့ သူပါ"

"ဪ"

ဂျင်မဆိုတဲ့ နာမည်ကို နက်နက် ကြားပြီးသားဖြစ်နေသည် ။

နည်းနည်းလည်တယ်တဲ့ ..

ပုံစံကတော့ ခပ်သွက်သွက် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။

"လာ မမ"

ဂျင်မက ဦးဆောင်ပြီး အခန်းတစ်ခုထဲသို့ သူမအား ခေါ်ဆောင်သွားသည် ။

တိုက်ကြီးထဲမှာ ဘယ်သူမှ မတွေ့ရ။

အသုဘအိမ်တဲ့ ။

အံ့ဩစရာပဲ..

မြသွေးရောင်ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်အောင် အနီရောင်တောက်တောက်တွေပဲ အသုံးများ နေသည် ။

စိတ်ချောက်ချားဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

နက်နက်နီအတွက်ကတော့ စိတ်ဝင်စားရသော တိုက်အိမ်ကြီးတစ်အိမ်အဖြစ် သဘောတွေ့ သွားမိသည် ။

ကိုနန္ဒီ..

ရှင်သေဆုံးရတာ သဘောရိုးမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။

"အစ်မ ဒီမှာ နေနော်၊မနက်ဖြန်မှာ အသုဘချဖို့ ရှိနေတယ်၊အစ်မ ကို သုတအနားမှာ ရှိနေဖို့ တော့ လိုအပ်မယ်ထင်တယ်"

ပြောပြီး ဂျင်မ ခပ်သွက်သွက် ပြန်ထွက်သွားသည် ။

*

အခန်း(၃)

"ဒီကောင်မလေးကို လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်သား၊ မေမေ လက်မခံချင်ဘူး"

"လေးလေးသုတအတွက် သူနာပြု လိုအပ်နေတာပဲ မေမေ၊ လက်ခံရမယ်"

"သွေးရောင် တို့ အိမ်ထဲကို ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် လူတွေအဝင်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး၊အခုတောင် နန္ဒ သေဆုံးမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်မျိုးပြောနေတာ"

ပထွေးဖြစ်သူက မဆီမဆိုင် ဝင်ပြောနေသည် ။

သွေးရောင်ကတော့ လေးလေးသုတကို ပြုစုမဲ့လူတစ်ယောက်တော့ ရှိသင့်သည် ဟု ထင်မိ၏။

ပထွေးကို အမြင်ကတ်နေမိသည် ။

မြသွေးရောင်ကို သွေးခွဲပစ်ဖို့ အဓိက လုပ်ဆောင်နေသည် ဟု ထင်မိ၏။

မေမေ့ကြောင့်..

ညီမလေး မြကလျာရဲ့ မျက်နှာကလည်း ရှိသေး၍ ဘာမှ မပြောလိုတော့။

"မေမေ"

"ဘာလဲသား"

"လေးလေးနန္ဒ စီစဉ်ထားတာပဲ၊စာချုပ် တစ်နှစ်ချုပ်ထားတယ်တဲ့ ၊
သားတို့ လက်မခံလို့ မဖြစ်ဘူး၊တော်ကြာ မေမေတို့ ကို ပတ်ဝန်းကျင်က
တစ်မျိုး ထင်နေဦးမယ်"

ပထွေးဖြစ်သူကို ဘာမှ မပြောဘဲ သွေးရောင် ပြောမိသည် ။

မြသွေးရောင်မှာ ရှုပ်ထွေးနေ၏။

လေးလေးနန္ဒကလည်း တစ်ခါတစ်ရံ အတ္တကြီးသည် ။

သွေးရောင် အသနားဆုံးက လေးလေးသုတ။

စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်..

အခုဆို..

အထီးကျန်ဖြစ်ပြီ။

သူနာပြုဆရာမရောက်လာတာပဲ ဝမ်းသာလို့ မဆုံးအောင် ဖြစ်ရသ
ည် ။

သွေးရောင် အကာကွယ်ပေးရမယ်..

လေးလေးသုတကို ကယ်တင်ရမယ်..

စောင့်ရှောက်ရမယ်..

ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အမွေတွေကို ရစေရမယ်။

"မေမေ လေးလေးသုတက မေမေ့မောင်ပါ၊ပြီးတော့ စိတ်ဝေဒနာရှင်
၊မေမေ့မှာ စောင့်ရှောက် ရမဲ့ ဝတ္တရားရှိတယ်၊ သွေးရောင်ကတော့ လေး

လေးသုတကို စောင့်ရှောက်မယ်"

သွေးရောင်က ပြတ်သားသည်။

မဟုတ်တာမလုပ်။

မြသွေးရောင်ရဲ့ အမွေစုအများ စုကို ရမည့်သူ။

အဘွားကိုယ်တိုင်က ပေးခဲ့တာပါ။

မိသားစုဝင်တွေကို အတွင်းပစ္စည်းတွေ အားလုံးခွဲဝေပေးထားခဲ့ပြီး
မြသွေးရောင်အိမ်ကြီးကိုပဲ အမွေဆိုင်အိမ်ကြီး အဖြစ် ရှိနေသည်။

လေးလေးသုတ အမွေတွေကို လေးလေးနန္ဒက ထိန်းသိမ်းထား၏။

အခု..

လေးလေးနန္ဒ မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ သွေးရောင်ပဲ ထိန်းသိမ်းရမည်။

"လေးလေးနန္ဒ အမွေတွေနဲ့ လေးလေးသုတ အမွေတွေ ပေါင်းပြီး ဒီ
အိမ်ကြီးကို အမ်းမယ်မေ မေ"

ဦးကျော့မောင်ကတော့ မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။

ဒီအမွေတွေအားလုံး မိမိတို့ ပဲ ပိုင်ဆိုင်စေချင်၏။

နန္ဒလည်း မရှိတော့။

သုတက အရူး..

စန္ဒီပဲ ရှိတာ..

သွေးရောင်ကိုတော့ မိမိ မလွန်ဆန်ရဲအောင်ပင် ဖြစ်နေမိသည်။

ဒီကောင်က ကြမ်းတမ်း၏။

မဟုတ်တာ မလုပ်ပေ။

မိမိကိုလည်း သိပ်ပြီး အမြင်မကြည်လင်၍ အသာငြိမ်နေရသည် ။

"လေးလေးသုတ အနားမှာ ဆရာမ ရှိသင့်တယ် မေမေ၊မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့ ၊ဆရာမကို ဘယ်သူမှ ပြဿနာရှာဖို့ မကြိုးစားကြပါနဲ့ ၊ကျွန်တော်လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး"

"ကောင်းပြီလေ သား၊မေမေတော့ ဒီဆရာမကို လေ့လာ အကဲခတ်ရမယ်၊တော်ကြာ ရှုပ်ရှုပ် ယှက်ယှက် ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် ဆိုရင်တော့ အလုပ်ကနေ ထုတ်ပစ်ရမှာ ပဲ မေမေ၊ဘာမှ မပူပါနဲ့ ၊လေးလေး သုတအတွက် သူနာပြုလိုအပ်တယ်၊ဆရာဝန်လည်း ပြရမှာ ပဲ"

ဟိုတစ်ယောက်မရှိတော့လို့ ဒေါ်စန္ဒီ စိတ်အေးရမယ်ထင်တာ၊သားက အကာအကွယ်ပေးနေ ပြန်ပြီ။

အမွေက သုတပဲ ရှိတာ။

အရူး...

ပစ်ထားလိုက်ရင် ပြီးရော..

ဒေါ်စန္ဒီက အတ္တပဲ..

ငွေတွေ အကုန် သိမ်းကျုံးအပိုင်ယူချင်နေမိသည် ။

တားမရ..

လက်မခံပေ။

နန္ဒဆုံးသွားပြီ။

မိမိတို့ အမွေတွေရချင်၍ နန္ဒ သေပေးရတာပဲဟာ။

"အမွေကိစ္စမှာ သားကတော့ မျှမျှတတပဲ လုပ်ရမယ် မေမေ"

"မေမေက မတရားလုပ်နေတယ်လို့ မင်းပြောချင်တာလား"

"အမွေကိစ္စမှာ ဦးကျော့မောင် ဝင်မစွတ်ဖက်ပါစေနဲ့ မေမေ"

မခံမရပ်နိုင်ပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သူက ဦးကျော့မောင် ပင် ဖြစ်၏။

"မင်း သားပြောတာ ကိုယ့်ကို မကျေမနပ်နဲ့ မင်းတို့ မိသားစုထဲမှာ ဝင်ရှုပ်နေတယ်လို့ ပြောချင်တာပဲ"

"နည်းနည်း တော့ သည်းခံပါ။ကိုကျော့မောင်ရယ်၊သားကို လွန်ဆန်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလေ၊ အခု နန္ဒသေပြီပဲ၊သုတကလည်း ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့ ကောင်မှ မဟုတ်တာ "

"မင်း သားက ဝင်ရှုပ်နေတာပဲ"

သွေးရောင်က မာကျောခက်ထန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။

ဒီကောင် အဓိကပဲ..

စန္ဒီက သူ့သားမှ သူ့သားဖြစ်နေ၍ ခက်နေသည် ။

သိမယ်...

မင်းသိမယ် သွေးရောင်...

နန္ဒ သေရတာတောင် ပတ်ဝန်းကျင်က သင်္ကာမကင်းဖြစ်နေ၍ အသာလေးငြိမ်နေရခြင်းဖြစ် သည် ။

"ရှင် ခဏလေး ငြိမ်နေစမ်းပါ ကိုကျော့မောင်၊အချိန်ယူရမယ်၊တဖြည်းဖြည်းကျမှ တို့ ရအောင် ယူရမှာ ပဲ၊လောလောဆယ် ဟိုဟာမလေး

ကို အကဲခတ်ရဦးမယ်"

"ဟုတ်တယ်၊မင်း သား လက်ခံလိုက်တာ တို့ လည်း မတွေ့ရသေးဘူး"

"သွားကြည့်မယ်"

ဒေါ်စန္ဒီကတော့ မိဘတွေ ရှိစဉ်တည်းက ပြဿနာအကြီးအကျယ် ရှာတတ်သူဖြစ်နေသည်။

လောဘရမ္မက်လည်း ကြီး၏။

ခေတ်ဆန်လွန်းပြီး ငွေကို ထင်သလို သုံးဖြုန်းနေတတ်သည်။

မေမေက သမီး အဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ထားပြီး ပြန်လက်ခံခြင်း ဖြစ်၏။

အရင်ယောက်ျားကို မိမိနိုင်သည်။

အသုံးအဖြုန်း မရှိသော ယောက်ျားကို ရထားပေမဲ့ အသက်မရှည်ခဲ့။

အခု

နောက်ယောက်ျား ကိုကျော့မောင်..

အရင်ယောက်ျားနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘဲ အသုံးအဖြုန်းကြီးသည်။

မိမိကြောက်နေရ၏။

တွယ်ကပ်ပြီး ငွေကြေးတွေကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ချင်စေသည်။

အလကားလူ..

ဒေါ်စန္ဒီလည်း ယောက်ျားကို မကျေနပ်...

အရင်ယောက်ျားလို မိမိ ကြိုးဆွဲတိုင်းမကတော့ဘဲ သူကြိုးဆွဲတိုင်း

ကနေရသည်။ ။

"စန္ဒီ"

"ဟင်"

"ကိုယ်လည်း လိုက်ကြည့်မယ်"

ကိုကျော့မောင်ကို မိမိ ဘာမှ မပြောသာတော့ဘဲ သူနာပြုအသစ်ဆီ
ရောက်လာကြသည်။ ။

"ဂျင်မ"

"ရှင်"

"ဟိုဟာမရော"

"အထဲမှာ "

ဒေါ်စန္ဒီ အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်မိသည်။ ။

"ဟင်"

မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ရတာက မိန်းကလေးချောချောလေးတစ်
ယောက်။

"ညည်းလား"

"ရှင်"

"သုတရဲ့ သူနာပြုဆိုတာ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

နံန့်..

ဒီလောက်ချောမောတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ဘာလို့ ခေါ်လာ
ရတာလဲ...

သူနာပြုတဲ့ ...

ခပ်ချောချော..

ခပ်တောင့်တောင့်..

"ညည်းနာမည် ဘယ်သူလဲ"

"နက်နက်နီပါ"

"ဘာ"

"ရှင်"

"ညည်းနာမည်ကြီးက တစ်မျိုးပဲ"

နက်နက်နီဆိုတဲ့ နာမည်ကြောင့် ဒေါ်စန္ဒီ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်
နေသည်။ ။

"ကျုပ်နာမည်က စန္ဒီတဲ့၊ သုတရဲ့ အစ်မ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"တို့ အိမ်မှာ အသုဘဖြစ်နေတာ ညည်းသိလား"

"လမ်းမှာ အငှားကားသမားပြောလို့ သိရပါတယ်"

"ဟင်.. ကားသမားပြောတာ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်တို့ အကြောင်းတွေ ပ
တ်ဝန်းကျင်က ဘာပြော လဲဟင်"

ဒေါ်စန္ဒီ စိတ်တွေ မလုံမလဲဖြင့် မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း နက်နက်
နီ သတိထားမိလိုက် သည်။ ။

"ဘာမှ မပြောပါဘူး၊ ဒီအိမ်မှာ အသုဘဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းပါပဲ"

"နက်နက်နီ"

"ရှင်"

"နန္ဒက အရမ်းကားမောင်းကြမ်းတာပဲ၊ အန်တီ သတိပေးနေတဲ့ ကြားကနေ အခုလို ဖြစ်တာ ပဲကွယ်"

"ဒေါ်စန္ဒီ"

"ပြော"

"ကိုနန္ဒ အလောင်းက"

"အခန်းထဲမှာ လေ"

"ရှင်"

"ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး အိမ်ကို လာပို့တဲ့ အချိန်မှာ ဆုံးတာလေ"

"စစ်ဆေးမှုတွေ မပြုဘူးလား"

"ပြုတာပေါ့၊ အန်တီတို့ က အလောင်းကို အိမ်မှာ ပဲ ပြင်ထားချင်တယ်ဆိုလို့ လေ၊ အတော်လေး အတိုက်အခံပြောရတယ်၊ ကျုပ်တို့ အိမ်မှာ ပဲ ဆုံးသွားတာလေ"

ဘာတွေလဲ...

တော်တော်ရှုပ်ထွေးတဲ့ မြသွေးရောင်အိမ်ကြီးပဲ။

နက်နက်နီအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အိမ်ကြီး တစ်အိမ်ဖြစ်နေသည် ။

"ကလေးမ"

"ရှင်"

ဒေါ်စန္ဒီနောက်မှ လူကြီးတစ်ယောက်က သူမအား စူးစိုက်စွာ ကြည့်နေသည်။

"ကျုပ်က ဒေါ်စန္ဒီရဲ့ ခင်ပွန်း ဦးကျော့မောင်ပါ။မင်းကို မိတ်ဆက်ပွဲလေး လုပ်ရင်ကောင်းမယ်"

"ဒီအိမ်မှာ အသုဘရှိတယ်လေ၊မိတ်ဆက်ပွဲတွေ ဘာတွေ ရှင်က လုပ်ဖို့ စိတ်ကူးနေသေး တယ်"

"သေတဲ့ သူက သေပြီပဲကွ၊ဒီကလေးမက တို့ မိသားစုအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်တော့မှာ မိသားစုတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမှာ ပေါ့"

ဒေါ်စန္ဒီ ငြိမ်သွားသည်။

ယောက်ျားဖြစ်သူကို ကြောက်ရတဲ့ ပုံဖြစ်နေ၏။

ကိုနနွ သေဆုံးတာ မြသွေးရောင်မိသားစုတွေက သိပ်ပြီး ပူပင်သောကရှိကြပုံလည်း မပေါ်ကြပေ။

အေးဆေးနေကြသည်။

ကျိတ်ပြီး ကျေနပ်နေကြ၏။

မြသွေးရောင်အိမ်ကြီးမှာ ရှုပ်ထွေးမှုတွေ အများကြီး ရှိနေနိုင်သည်။

ဦးကျော့မောင် ပုံစံကို နက်နက်နီ သိပ်သဘောမကျမိပေ။

"နက်နက်နီ"

"ရှင်"

"မောင်လေးသုတကို မင်း လာပြီး စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့

အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊မင်းဂရု တစိုက် စောင့်ရှောက်ပေးလိမ့်မယ်
လို့ ထင်ပါတယ်ကွယ်"

"စိတ်ချပါ၊ကျွန်မကို တာဝန်ပေးတဲ့ ကိုနန္ဒ မရှိတော့
ကျွန်မနည်းနည်းတော့ အားငယ်မိပါ တယ်"

"ဘာမှ အားငယ်စရာမလိုပါဘူး နက်နက်နီ၊လိုအပ်တာရှိရင် လေး
လေးမောင်ကို ပြောပါ"

ဒေါ်စန္ဒီ မျက်နှာထား တင်းမာသွားပေမဲ့ ယောက်ျားကို သိပ်မပြောနိုင်
ဘဲ ဖြစ်နေသည် ။

ဒီလူကြီး...

မိန်းကလေးတွေနှင့် ရှုပ်ချင်ပုံပင်။

နက်နက်နီကတော့ အခြေအနေတွေကို လေ့လာအကဲခတ်ပြီး ရိုးအ
ချင်ယောင်ဆောင်နေ သည် ။

"နက်နက်နီ"

"ရှင်"

"မင်းကို တစ်ခုတော့ ပြောချင်တယ်၊တို့ အိမ်က ကိစ္စတွေမှာ ဝင်မရှုပ်
ပါနဲ့ "

"ရှင်"

"အန်တီက မြသွေးရောင်အိမ်ကြီးထဲကို လူစိမ်းဝင်တာ သိပ်မနှစ်သ
က်တတ်ဘူး"

ဒေါ်စန္ဒီက ကိုနန္ဒနှင့် အတော်လေး အသက်ကွာဝေးသည် ။

ကိုနန္ဒနှင့် ကိုသူတက နောက်မိန်းမက မွေးတဲ့ သားတွေ ဖြစ်၏။

မြသွေးရောင်အိမ်ကြီးကတော့ တကယ့်ကို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
နေသည်။ ။

"မင်းလောက် ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ဒီအလှ
ပုံတွေကို လုပ်တာ အံ့ဩစရာပဲ"

"ရှင်"

"မင်းမှာ သူနာပြုဆရာမလက်မှတ်ရော ပါလား နက်နက်နီ"

ဒေါ်စန္ဒီ စိတ်ထဲမှာ နက်နက်နီကို သိပ်ပြီး မသင်္ကာပဲ ဖြစ်နေမိသည်။ ။

ဒီမိန်းကလေး..

အရမ်းချောမောလှပနေသည်။ ။

နာမည်ကလည်း တစ်မျိုးကြီးဟု ထင်မိနေ၏။

"မင်းမှာ ပါလာတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေ ပြပါ"

"စန္ဒီ မင်းက အားနာစရာကောင်းအောင် လုပ်နေပြန်ပြီ၊ နန္ဒက ယုံကြ
ည်ရလို့ ခေါ်တာပေါ့"

ဦးကျော့မောင်က ဝင်ပြောလိုက်သဖြင့် ဒေါ်စန္ဒီ ငြိမ်သက်သွားရသည်

။

"မင်း စိတ်သက်သာသလို နေပါ၊ နက်နက်နီ၊ ဒီမှာ အားနာစရာ မရှိပါ
ဘူး၊ လုပ်ငန်းတာဝန် တွေထမ်းဆောင်တဲ့ နေရာမှာ အခက်အခဲဖြစ်နေရ
င်လည်း ပြောနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ဒေါ်စန္ဒီ ထွက်သွားသည်။ ။

ဦးကျော့မောင်က နှုတ်ဆက်ပြီး နောက်မှ လိုက်သွားရ၏။

"ဒေါ်စန္ဒီက ယောက်ျား အရမ်းကြောက်ရတယ် မမလေး"

ဂျင်မက စကားတွေကို သူမ စိတ်ဝင်စားဟန် နေပြလိုက်မိသည် ။

နက်နက်နီအရမ်းစပ်စုလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။

အသုဘကိစ္စကိုပဲ နက်နက်နီ စိတ်ဝင်စားနေမိသည် ။

★